

REPUBLIKA HRVATSKA
VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B
Frankopanska 16

Poslovni broj: UsII-205/17-7

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca toga suda Sanje Štefan, predsjednice vijeća, Lidije Rostaš-Beroš i Ljiljane Karlovčan-Đurović, članica vijeća, te višeg sudskog savjetnika Srđana Papića, zapisničara, u upravnom sporu tužitelja S. P. iz V., protiv tuženog Povjerenika za informiranje, Z., uz sudjelovanje zainteresirane osobe Hrvatske vode, Z., radi poništenja rješenja u predmetu ostvarivanja prava na pristup informacijama, u sjednici vijeća održanoj 21. rujna 2017.

p r e s u d i o j e

Odbija se tužbeni zahtjev koji glasi:

„Usvaja se tužbeni zahtjev tužitelja.

Poništava se rješenje Povjerenika za informiranje, klasa: UP/II-008-07/17-01/120., urbroj: 401-01/06-17-01 od 8. svibnja 2017.

Nalaže se tuženom Povjereniku za informiranje da omogući pristup traženoj informaciji – kartica kredita (Partija 2068), sa stanjem dospelog duga 10.942.427,49 na dan 31. prosinca 2009“.

Obrazloženje

Rješenjem tuženika od 8. svibnja 2017. je u povodu žalbe tužitelja poništeno rješenje zainteresirane osobe Hrvatske vode klasa: 008-02/16-02/823, urbroj: 374-1-2-16-2 od 28. studenoga 2016. (točka 1. izreke), te se u točki 2. izreke tog rješenja odobrava tužitelju pravo na pristup preslikama kartica poslovnog partnera Hrvatskih voda, trgovačkog društva K. d.o.o. V. od 1. siječnja 2016. do 29. prosinca 2016.:

- konto 1651121, Potraživanje za refundacije po kreditu HBOR-a za poslovnog partnera 00304 K. d.o.o. V. za 2013. godinu i
- konto 1651121, Potraživanje za refundacije po kreditu HBOR-a za poslovnog partnera 00304 K. d.o.o. V. za 2014. godinu.

Točkom 3. izreke tog rješenja se nalaže Hrvatskim vodama da postupi sukladno točki 2. izreke tog rješenja u roku od 8 dana od dana primitka tog rješenja.

Protiv navedenog rješenja je tužitelj podnio tužbu u kojoj u bitnom ističe razloge pogrešno

utvrđenog činjeničnog stanja i pogrešne primjene materijalnog prava, koji su smatra doveli do donošenja nezakonitog rješenja, sukladno odredbama Zakona o upravnim sporovima („Narodne novine“ 20/10., 143/12., 152/14., 96/16. i 29/17 – nadalje u tekstu: ZUS).

Nastavno u tužbi obrazlaže na koja se sve razdoblja odnose traženi podaci, te definira kakvo je stanje dospelog duga po kreditu, čiju je karticu tražio, od posjednika informacije Hrvatskih voda, a prema korisniku kredita K. d.o.o. V. U prilog tome dostavlja kao dokaz dokument od 27. siječnja 2010. iz kojeg proizlazi stanje kredita u otplati na dan 31. prosinca 2009., koji dodaje ukazuju na niz nezakonitih postupanja tuženika. Iz navedenih razloga u tužbi traži da se poništi rješenje tuženika i tuženiku naloži da omogući pristup traženoj informaciji, na način pobliže definiran u tužbi.

U odgovoru na tužbu tuženik u bitnom ostaje kod razloga već navedenih u osporenom rješenju, te iscrpno obrazlaže zbog čega tužbene navode smatra u cijelosti neosnovanima. S tim u vezi dodaje da je tužitelju omogućen pristup informacijama u odnosu na dostavljene kartice poslovnog partnera Hrvatskih voda, d.o.o., K. d.o.o. V. od 1. siječnja 2016. do 29. prosinca 2016. U odnosu na informacije koje tuženiku nisu dostupne, te ukoliko je tužitelj nezadovoljan sadržajem datih informacija, da može sukladno odredbi članka 24. Zakona o pravu na pristup informacijama („Narodne novine“ 25/13. i 85/15.), tražiti ispravak, odnosno dopunu u roku od 15 dana od dana dobivanja informacije.

Stoga da je tužitelju u cijelosti omogućen pristup informacijama kojima je raspolagao tuženik, pa predlaže da Visoki upravni sud Republike Hrvatske odbije tužbeni zahtjev i potvrdi rješenje tuženika.

Tužbeni zahtjev nije osnovan.

U dokaznom postupku sud je uzeo u obzir sve činjenice već utvrđene u postupku donošenja pobijane odluke, te je izvršio uvid u dokumentaciju koja prileži spisu tuženika, te je temeljem razmatranja svih činjeničnih i pravnih pitanja (članak 55. stavak 3. ZUS-a), ocijenio da je tužbeni zahtjev neosnovan.

Iz podataka spisa predmeta proizlazi da je tužitelj zatražio pristup informacijama kojima traži od zainteresirane osobe Hrvatske vode d.o.o. kartice kredita sa svim stavkama zaduživanja trgovačkog društva K. d.o.o. V., odnosno s tim u vezi da mu se dostave podaci o tražbinama Hrvatskih voda. Navedeni zahtjev je prvostupanjskim rješenjem od 28. studenoga 2016. odbijen uz obrazloženje da su tražene informacije poslovna tajna.

Prema sadržaju traženih informacija dostavljenih tuženiku tijekom žalbenog postupka, odnosno dokumenata koje je dostavila zainteresirana osoba Hrvatske vode d.o.o., tuženik je ocijenio da ne postoje razlozi koji upućuju na zaključak da bi isti predstavljali poslovnu tajnu u smislu odredbe članka 19. Zakona o zaštiti tajnosti podataka („Narodne novine“ 108/96.), niti je u tom pravcu prvostupanjsko tijelo obrazložilo razloge zbog kojih bi priopćavanjem navedenih podataka mogle nastupiti štetne posljedice za gospodarske interese pravnog subjekta, odnosno u konkretnom slučaju trgovačkog društva na čije se poslovanje odnose traženi podaci. Također je prethodno tome potrebno ocijeniti da traženi podaci predstavljaju poslovnu tajnu u smislu navedene zakonske odredbe.

Sa tim u vezi dodaje tuženik da navedeni razlog odnosno općeniti zaključak da bi mogla nastupiti gospodarska šteta tijelu javne vlasti, nije dostatan da bi se uskratio pristup traženim podacima. Nastavno tome zaključuje tuženik da iz prvostupanjskog rješenja nisu niti vidljivi razlozi za zaključak da tražene informacije predstavljaju poslovnu tajnu, niti je uopće potkrijepljen odgovarajućim dokazima. Također da niti pozivanje na odredbe Pravilnika o poslovnoj tajni Hrvatskih voda klasa: 003-06/14-01/3, urbroj: 374-1-01-14-9 od 26. ožujka 2014., nije dostatan razlog za uskratu traženih informacija. Dodaje da je riječ o raspolaganju javnim sredstvima, odnosno slučaju iz odredbe članka 16. stavka 3. Zakona o pravu na pristup informacijama, u kojem nije propisana obveza provođenja testa razmjernosti i javnog interesa.

Sukladno naprijed navedenom je zaključio tuženik da je osnovano dati tražene informacije koje predstavljaju raspolaganje javnim sredstvima od strane tijela javne vlasti, pa je u odnosu na informacije kojima raspolaže odobrio tužitelju pravo na pristup informacijama na način pobliže naveden u točki 2. izreke osporenog rješenja.

Ukoliko datim informacijama tužitelj nije zadovoljan, odnosno ako smatra da mu u konkretnom slučaju nije udovoljeno zahtjevu u cijelosti, može zatražiti dopunu odnosno ispravak, odnosno postupiti sukladno članku 24. Zakona o pravu na pristup informacijama.

Slijedom naprijed navedenog tuženik je osnovano postupio kada je donio rješenje temeljem članka 117. stavka 1. Zakona o upravnim sporovima („Narodne novine 47/09.“), te omogućio tužitelju pristup pobliže navedenim informacijama, pa time nije povrijedio zakon na njegovu štetu.

Obzirom da je ovaj sud tužbene navode ocijenio u cijelosti neosnovanima, to je pozivom na odredbu članka 57. stavka 1. ZUS-a, tužbeni zahtjev valjalo odbiti.

U Zagrebu 21. rujna 2017.

Predsjednica vijeća:
Sanja Štefan, v.r.